

O αναγνώστης μας που υπογράφει ως... «γνήσιος Μακεδόνας» (γιατί αποφεύγει να αναφέρει το όνομά του, αφού η εφημερίδα μας φιλοξενεί ελεύθερα όλες τις απόψεις;) διατυπώνει απορία σχετικά με το άρθρο μου για το «Μακεδονικό» και δύσα έγραψα για τον κ. Νίκο Μέρτζο. Ευχαρίστως να του λύσω την απορία. Οι θέσεις μου για το «Μακεδονικό» είναι αυτές ακριβώς που κατέγραψα και δεν χρειάζεται να τις επαναλάβω. Χαίρομαι που συμφωνεί και ο επιστολογράφος μας.

Τώρα, για τον κ. Μέρτζο και το βιβλίο του. Φυσικά και το διάβασα ΟΛΟ. Ασφαλώς, και την τελευταία σελίδα του και τα περί «εντίμου συμβιβασμού», απόψεις με τις οποίες δεν συμφωνώ. Όμως, πρέπει να διευκρινίσω κάποια πράγματα, που ίσως απαντούν στην απορία του «γνήσιου Μακεδόνα».

Ο κ. Μέρτζος έχει μια μακρά

Το να διαφωνώ με κάποιον δεν σημαίνει ότι θα πάψω να τον εκτιμώ

πορεία στη δημοσιογραφία, πάντα με εθνικές θέσεις, που όλοι αναγνώρισαν. Οι θέσεις του καταγράφονται και στα βιβλία του. Ακόμα και το τελευταίο του, το «Μακεδονικό», περιέχει πολύτιμο ιστορικό υλικό.

Στον επίλογο, δυστυχώς, καταλήγει στη θεωρία του «εντίμου συμβιβασμού». Προσωπικά, πιστεύω ότι ΔΕΝ μπορεί να υπάρξει τέτοιου είδους «συμβιβασμός». Όμως, σέβομαι έναν παλαιό συνάδελφο, με αναμφισβίτη περγαμηνές. Και έκρινα ότι δεν θα ήταν σωστό –νεότερος εγώ από εκείνον, που υπήρξε δάσκαλος για πολλούς της ιλικίας μου— να του κάνω υποδείξεις.

Όσοι εξ ημών θητεύσαμε

στην παλαιά δημοσιογραφία τηρούσαμε έναν άγραφο κανόνα πιθικής: Του σεβασμού απέναντι στους παλαιότερους συναδέλφους. Εγγώρισα πολλούς κο-

ρυφαίους της «παλαιάς φρουράς», με τις πολιτικές θέσεις των οποίων μπορεί να διαφωνούσα. Αυτό, όμως, ποτέ δεν με εμπόδισε, κατά κανέναν τρό-

πο, να εξάρω την προσωπικότητά τους και την προσφορά τους στο επάγγελμα. Στη συγκεκριμένη περίπτωση θεώρησα ότι ήταν πιο κόσμιο να διατυπώσω απερίφραστα τις προσωπικές μου απόψεις για το «Μακεδονικό», τονίζοντας, όμως, την αξία του ΣΥΝΟΛΙΚΟΥ ιστορικού έργου του κ. Μέρτζου. Και ακόμη, όχι τυχαία έκανα την αναφορά στη γνωριμία και τη φιλία του με τον παλαιό Κών. Καραμανλή, προκειμένου να φέρω στη μνήμη του την τελευταία δήλωσή του, όταν με δάκρυα συγκίνησης ετόνισε ορθά – κοφτά: «Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ, ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ».

Γ. ΛΕΟΝΤΑΡΙΤΗΣ